

Capitolul I. Scopul și obiectul executării silite

I. Calculul creanței în faza de executare silită în funcție de criteriile cuprinse în hotărârea titlu executoriu. Actualizarea în faza executării silite

C. proc. civ., art. 371¹, art. 371²

În faza de executare silită, executorul judecătoresc poate calcula cuantumul creanței ce face obiectul hotărârii judecătorești, titlu executoriu, în măsura în care aceasta cuprinde doar criteriile în funcție de care se va face acest calcul. De asemenea, poate proceda la actualizarea creanței în faza de executare silită.

Debitorul poate contesta aceste sume în cadrul contestației la executare. În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia.

În eventualitatea unui calcul greșit al sumelor datorate, supraapreciindu-se acestea, instanța va constata nulitatea actelor de executare în parte, în măsura diferenței între suma calculată inițial și cea corect datorată.

Trib. București, s. a IV-a civ., dec. nr. 2862 din 15 noiembrie 2011, nepublicată

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a VIII-a civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale, la data de 30 septembrie 2009, contestatoarea T.S.A. a formulat contestație la executare, în contradictoriu cu intimata V.G., împotriva executării silite a sentinței civile nr. 2242 din 17 martie 2008, pronunțată de Tribunalul București, Secția a VII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, pornită în dosarul de executare nr. (...) / 2009 aflat pe rolul BEJ C.S.A., solicitând lămurirea dispozitivului sentinței civile care reprezintă titlul executoriu, anularea actelor de executare și întoarcerea executării prin restituirea către contestatoare a sumelor executate silit, în cuantum de 34.640,41 lei, din care suma de 27.725,43 lei reprezintă drepturi salariale, iar suma de 6.914,98 lei reprezintă cheltuieli de executare.

În motivare, contestatoarea arată că este necesară lămurirea dispozitivului sentinței civile nr. 2242 din 17 martie 2008, pronunțată de

Tribunalul București, Secția a VII-a conflicte de muncă și asigurări sociale. Totodată, arată că, prin înființarea popririi asupra conturilor bancare ale contestatoarei, la cererea intimitei, a început executarea silită pentru suma de 34.640,41 lei, din care suma de 27.725,43 lei reprezintă drepturi salariale, iar suma de 6.914,98 lei cheltuieli de executare, în temeiul deciziei civile nr. 2422 din 17 martie 2008, pronunțată de Tribunalul București. Arată că a fost întocmit un raport de expertiză contabilă extrajudiciară în vederea determinării acestor sume, de către expert contabil D.M., care este însă criticabil, întrucât există confuzii ale expertului de natură a da naștere la interpretare și care exced dispozițiilor hotărârii judecătorești. Astfel, expertul menționează că sporul pentru condiții speciale a fost calculat în raport de salariul minim brut pe unitate, în condițiile în care sentința pusă în executare face trimitere la salariul de bază minim brut al fiecăruia, în acest mod expertul determinând drepturi care exced prevederilor titlului executoriu. De asemenea, a arătat că expertul nu a avut în vedere la modul de calcul că din sumele brute se scad sumele ce reprezintă impozit pe venit, C.A.S., C.A.S.S., șomaj, toate acestea fiind obligații de plată care se rețin la sursă și care trebuie plătite de către contestatoare la bugetul de stat.

A mai arătat contestatoarea că expertiza efectuată are în vedere modul de actualizare a sumelor cu rata inflației, pentru perioada dintre data pronunțării sentinței și data executării sumelor (03.2008-05.2009), însă actualizarea s-a făcut aplicându-se în mod incorect rata inflației corespunzătoare întregului an, pentru fiecare lună în parte, crescând în mod exponențial sumele rezultate. Astfel, expertul a aplicat rata inflației anuală de 6.30% pe fiecare lună, rezultând o rată a inflației pe această perioadă de aproximativ 120% pe intervalul de timp calculat, ceea ce contrazice evident statisticile în domeniu. Contestatoarea a susținut că această modalitate de calcul este total greșită și excede dispozițiilor instanței, conducând la stabilirea unor sume mai mari decât cele care s-ar fi convenit creditorilor, prejudiciind astfel pe contestatoare. În drept, contestația s-a întemeiat pe dispozițiile art. 399 și urm., art. 404¹ C. proc. civ.

S-a dispus disjungerea capetelor de cerere referitoare la anularea actelor de executare și la întoarcerea executării, și formarea unui nou dosar, cu nr. (...) /3/2009.

Prin sentința civilă nr. 6496 din 22 octombrie 2009, pronunțată de Tribunalul București, Secția conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarul nr. (...) /3/2009, s-a admis excepția necompetenței materiale a Tribunalului București iar competența de soluționare a cauzei a fost declinată în favoarea Judecătoriei Sectorului 3 București, cauza fiind înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 20 ianuarie 2010.

Cauza a fost soluționată prin sentința civilă nr. 9782 din 7 septembrie 2010 a Judecătoriei Sectorului 3 București. Pe fondul cauzei, instanța a reținut că, prin sentința civilă nr. 2242 din 17 martie 2008, pronunțată de Tribunalul București, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, a fost admisă acțiunea formulată de mai mulți reclamanți, printre care și G. (intimata din prezenta cauză) și s-a dispus obligarea pârâtei T.S.A., la plata către reclamanți a sporului de 25% din salariul de bază minim brut al fiecăruia, pentru condiții speciale, pentru perioada 1 mai 2006 - februarie 2008, sumele urmând a fi actualizate cu indicele inflației până la data plății.

Ca urmare a neexecutării obligațiilor izvorâte din sentința civilă sus-menționată, intimata a adresat BEJ C.S.A. o cerere de executare silită, formându-se astfel dosarul de executare nr. (...) /2009, în cadrul căruia a fost întocmit un raport de expertiză contabilă extrajudiciară de către d-na expert D.M., prin care s-a stabilit că intimata din prezenta cauză este îndrituită la suma de 27.725,43 lei de la contestațiile, în temeiul sentinței civile nr. 2242 din 17 martie 2008, pronunțată de Tribunalul București, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale. La data de 7 septembrie 2009, executorul judecătoresc a întocmit procesul-verbal de cheltuieli de executare în dosarul nr. (...) /2009, prin care s-a stabilit suma totală de 6.914,98 lei cu acest titlu. În cadrul acestui dosar de executare, executorul judecătoresc a emis adrese de înființare a popririi pentru suma totală de 34.640,41 lei, compusă din suma de 27.725,43 lei, reprezentând contravaloare drepturi salariale, și suma de 6.914,98 lei, reprezentând cheltuieli de executare, în urma cărora terțul poprit B.C.R. SA a comunicat că a procedat la indisponibilizarea și la virarea întregii sume solicitate, din conturile contestatoarei. Prin procesul-verbal încheiat la data de 14 octombrie 2009 de către executorul judecătoresc, s-a procedat la eliberarea către intimată a sumei de 27.725,43 lei, ulterior fiind întocmit procesul-verbal de încetare a executării silită, în baza art. 371⁵ lit. a) C. proc. civ.

La data de 11 ianuarie 2010 a fost pronunțată de Tribunalul București, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, sentința civilă nr. 189, în dosarul nr. (...) /3/2009, prin care s-a dispus lămurirea dispozitivului sentinței civile nr. 2242 din 17 martie 2008, în sensul că obligația stabilită în sarcina contestatoarei, de plată către intimați a sporului pentru condiții speciale, de 25% din salariul de bază minim brut al fiecărui salariat, se raportează la cuantumul brut al celui mai mic salariu de bază lunar încasat de fiecare intimat în perioada 1 mai 2006 – februarie 2008, salariul de bază lunar fiind stabilit prin art. 46 pct. 1 din Contractul colectiv de muncă valabil la nivelul societății contestatoare pentru anii 2006-2008.

Conform art. 399 alin. (1) C. proc. civ., împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare.

În cauza de față, motivele invocate de contestatoare vizează suma pusă în executare și modul în care aceasta a fost stabilită prin raportul de expertiză contabilă extrajudiciară. Văzând concluziile raportului de expertiză contabilă dispus în cauză, instanța a constatat că susținerile contestatoarei sunt parțial întemeiate, fiind executată o sumă mai mare decât cea datorată în temeiul titlului executoriu. Astfel, conform raportului de expertiză contabilă întocmit de expertul C.V., suma datorată de către contestatoare intimatului în baza titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. 2242 din 17 martie 2008, pronunțată de Tribunalul București, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, astfel cum a fost lămurită prin încheierea de ședință din 7 ianuarie 2010, corectată cu indicele de inflație, este de 11.943 lei. Pe de altă parte, instanța a constatat că expertul a determinat și suma reprezentând contribuții la bugetul general consolidat, raportat la suma sus-menționată, datorată de angajator prin rețineri de la salariat, fiind vorba de suma totală de 5.229 lei.

Cât privește susținerile intimatului în sensul că i se cuvin, în temeiul titlului executoriu sus-menționat, sumele de bani corespunzătoare, fără deducerea contribuțiilor la bugetul general consolidat, instanța a apreciat-o neîntemeiată. Astfel, conform art. 58 C. fisc., plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri. De asemenea, conform art. 27 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra bazei lunare de calcul, reprezentată de venitul brut realizat lunar, în situația persoanelor asigurate obligatoriu, prin efectul legii, prevăzute la art. 19. Pe de altă parte, potrivit art. 28 alin. (2) din Legea privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, angajatorul calculează și virează lunar, la casa teritorială de pensii în raza căreia se află sediul acestuia, contribuția de asigurări sociale pe care o datorează bugetului asigurărilor sociale de stat împreună cu contribuțiile individuale reținute de la asigurați. Nu în ultimul rând, art. 215 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății prevede că obligația virării contribuției pentru asigurările sociale de sănătate revine persoanei juridice sau fizice care angajează persoane pe bază de contract individual de muncă ori

în baza unui statut special prevăzut de lege, precum și persoanelor fizice, după caz.

Din toate aceste dispoziții legale reiese că angajatorul este cel care are obligația reținerii și virării către bugetele aferente a contribuțiilor datorate bugetului general consolidat de către angajații săi. Or, în cauza de față, instanța a constatat că titlul executoriu în baza căruia s-a derulat executarea silită contestată a fost emis în materia dreptului muncii, acordându-se prin acesta drepturi salariale în favoarea intimății, astfel încât sunt aplicabile aceleași reguli ca și în situația în care respectivele drepturi ar fi fost acordate la timpul lor, de către angajator. Așa fiind, chiar dacă nu s-a menționat în mod expres în titlul executoriu obligația virării de către angajator a contribuțiilor datorate de către salariat bugetului general consolidat, această obligație derivă din lege, respectiv din dispozițiile legale sus-menționate, instanța apreciind că intimata este îndrituită a obține de la contestatoarele doar suma rămasă în urma deducerii acestor contribuții.

Pentru toate aceste considerente, având în vedere concluziile raportului de expertiză contabilă întocmit în cauză, cu privire la care intimata nu a înțeles să formuleze obiecțiuni [deși a participat, prin reprezentant, la întâlnirea cu expertul, astfel cum rezultă din cuprinsul raportului de expertiză, iar raportul de expertiză a fost depus la dosar la data de 26 august 2010, deci cu respectarea termenului de 5 zile prevăzut de art. 209 alin. (1) C. proc. civ.], instanța a constatat că suma corectă datorată de către contestatoarele intimății, în baza titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. 2242 din 17 martie 2008, astfel cum a fost lămurită prin încheierea de ședință din 7 ianuarie 2010, este în cuantum de 6.714 lei, determinată prin scăderea din suma de 11.943 lei, stabilită de expert în baza titlului executoriu, aplicând indicele de inflație, a sumei de 5.229 lei datorate de intimată bugetului general consolidat și care urmează a fi virată de către contestatoarele, în calitate de angajator.

În atare condiții, instanța a apreciat că actele de executare îndeplinite de BEJ C.S.A. în dosarul de executare nr. (...) /2009, cât o privește pe intimată, sunt nule numai în parte, iar nu în totalitate, în limita sumei de 21.011,43 lei, reprezentând diferența dintre suma executată cu titlu de contravaloare drepturi salariale, în cuantum de 27.725,43 lei, și suma de 6.714 lei, efectiv datorată de către contestatoarele, conform raportului de expertiză contabilă întocmit în cauză.

Cât privește suma stabilită de executorul judecătoresc cu titlu de cheltuieli de executare, instanța a reținut că, în cauză, contestatoarele nu a invocat motive de nulitate raportat la aceasta sau la procesul-verbal de cheltuieli de executare întocmit la data de 7 septembrie 2010 de către executorul judecătoresc. În atare condiții, întrucât acest

proces-verbal nu este afectat de vreo cauză de nulitate absolută, iar contestatoarea nu a invocat vreun motiv de nulitate relativă și nici vreo vătămare produsă prin acest act de executare (motivele contestației rezumându-se la raportul de expertiză contabilă extrajudiciară), instanța a reținut că acest act a fost în mod legal întocmit.

Pentru toate aceste considerente, instanța a admis în parte contestația la executare și a dispus anularea în parte a actelor de executare efectuate de BEJ C.S.A. în dosarul nr. (...) /2009, în limita sumei de 21.011,43 lei.

Conform art. 404¹ alin. (1) C. proc. civ., în toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia, iar art. 404² alin. (1) C. proc. civ. prevede că, în cazul în care instanța judecătorească a desființat titlul executoriu sau actele de executare, la cererea celui interesat, va dispune, prin aceeași hotărâre, și asupra restabilirii situației anterioare executării. Văzând aceste dispoziții legale, precum și faptul că s-a dispus anularea în parte a actelor de executare, instanța a admis în parte și capătul de cerere privind întoarcerea executării, obligând pe intimat la plata către contestatoare a sumei de 21.011,43 lei.

Soluția pronunțată de instanța de fond asupra calculului sumei de bani supuse executării silită a fost menținută în calea de atac a recursului, fiind modificată doar partea sentinței cu privire la calculul cheltuielilor de executare.

2. Desființarea titlului executoriu. Motiv de ordine publică ce poate fi invocat direct în recurs

C. proc. civ., art. 371⁵ lit. d), art. 379¹

Dacă titlul executoriu a fost modificat în calea de atac a recursului, în sensul respingerii acțiunii, se constată incidente dispozițiile art. 371⁵ lit. d) C. proc. civ., ce prevăd încetarea executării silită în cazul desființării titlului executoriu. Aplicabilitatea acestor dispoziții reprezintă un motiv de ordine publică în cadrul contestației la executare, ce poate fi invocat direct în faza procesuală a recursului, urmând a fi analizat cu prioritate în raport de celelalte motive de contestație invocate.

Trib. București, s. a IV-a civ., dec. nr. 605/R din 10 martie 2011, nepublicată

Prin cererea înregistrată la Judecătoria Sectorului 1 București, contestatoarea SC P. SA a chemat în judecată pe intimatul R.I.C și pe terțul poprit R.B. SA, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce va pro-

nunța, să anuleze procedura de executare silită ce face obiectul dosarului nr. (...) /E/2009 al BEJ B.F. și, pe cale de consecință, să anuleze toate actele de executare efectuate, adresa de înființare a poprii, procesul-verbal de cheltuieli și raportul de expertiză, suspendarea executării, restabilirea situației anterioare și obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

Prin sentința civilă nr. 13449 din 12 noiembrie 2009, s-a admis în parte contestația la executare; s-a dispus refacerea în parte a raportului de expertiză cu privire la modul de calcul al drepturilor salariale reprezentând contravaloarea aprovizionării toamnă-iarnă, în sensul raportării la salariul minim pe ramură stabilit conform art. 130 din Contractul colectiv de muncă la nivelul ramurii energie electrică, termică, petrol, gaze, astfel pentru anul 2008 – 625 lei; s-a dispus anularea în parte a procesului-verbal de cheltuieli din 16 martie 2009 și a adresei de înființare poprire din aceeași dată, sub aspectul cuantumului creanței rezultat ca urmare a recalculării de către expert a cuantumului drepturilor salariale reprezentând contravaloarea aprovizionării toamnă-iarnă, precum și întoarcerea executării pentru diferența rezultată.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs contestatoarea, cauza fiind înregistrată la data de 4 mai 2010 pe rolul Tribunalului București, Secția a IV-a civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs, recurenta-contestatoare a invocat dispozițiile art. 373¹ alin. (2) C. proc. civ. și a arătat că în aplicarea dispozițiilor generale conținute de art. 373¹ alin. (2) C. proc. civ., în materia executării silite prin poprire s-a prevăzut în mod expres la art. 453 alin. (1) C. proc. civ. că „poprirea se înființează la cererea creditorului, de executorul judecătoresc de la domiciliul sau sediul debitorului, ori de la domiciliul sau sediul terțului poprit”. O altă critică adusă soluției instanței de fond se referă la faptul că hotărârea recurată este lipsită de temei legal și a fost dată cu încălcarea legii, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 C. proc. civ., în sensul că instanța de judecată a nesocotit dispozițiile imperative ale legii care reglementează competența executorului judecătoresc. În drept, au fost invocate dispozițiile art. 402 alin. (2), art. 304 alin. (9), art. 304¹, art. 373 alin. (2) și art. 400 alin. (1) C. proc. civ.

La termenul de judecată din 13 ianuarie 2011 recurenta-contestatoare a depus cerere de modificare a citativului, în sensul menționării noii denumiri a societății contestatoare, respectiv SC O.P. SA și a invocat ca motiv de ordine publică prioritar desființarea titlului executoriu.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma motivului de ordine publică privind nulitatea actelor de executare determinată de desființarea titlului executoriu, Tribunalul a constatat că, prin decizia

nr. 6042 din 5 noiembrie 2009, pronunțată de Curtea de Apel Craiova, a fost modificată sentința nr. 1252/2009, pronunțată de Tribunalul Gorj și s-a respins acțiunea.

Potrivit art. 379¹ C. proc. civ., în cazul în care s-a desființat titlul executoriu, toate actele de executare efectuate în cauză în baza acestuia sunt desființate de drept, dispozițiile art. 404¹-404³ fiind aplicabile.

Cum în cauza de față titlul executoriu este reprezentat de sentința nr. 1252/2009, pronunțată de Tribunalul Gorj, iar acesta a fost modificată în sensul respingerii acțiunii, Tribunalul a constatat incidente dispozițiile sus-menționate, astfel că, în temeiul art. 312 C. proc. civ. raportat la art. 379¹ C. proc. civ., a admis recursul declarat, a modificat în tot sentința recurată, în sensul că a constatat desființate de drept actele de executare efectuate în dosarul de executare nr. (...)E/2009 al BEJ B.F.

Având în vedere existența acestui motiv de ordine publică ce s-a găsit fondat de către Tribunal, critica invocată prin motivarea recursului, ce vizează neкомпetența teritorială absolută a executorului judecătoresc nu s-a mai impus a fi analizată, fiind subsidiară motivului de recurs ce privește desființarea actelor de executare ca urmare a desființării titlului executoriu.

În temeiul dispozițiilor art. 404¹-404³ C. proc. civ., Tribunalul a dispus restabilirea situației anterioare executării, în sensul obligării intimatului la restituirea sumelor încasate în baza titlurilor executorii.

3. Cheltuieli de executare. Onorariul executorului judecătoresc. Neincluderea T.V.A. în limita maximă a cuantumului onorariului executorului judecătoresc reglementată de Ordinul ministrului justiției nr. 2550 din 14 noiembrie 2006

C. proc. civ., art. 371⁷ alin. (2)

C. fisc., art. 125 și urm.

Legea nr. 188/2000, modificată prin O.U.G. nr. 144/2007,
art. 37 alin. (1) lit. a)^[1]

Ordinul M.J. nr. 2550/2006, anexă

Taxa pe valoare adăugată este definită ca un impozit indirect, datorat la bugetul statului de către persoanele impozabile care desfășoară activități economice, constând în livrarea de bunuri, execuția unor lucrări sau prestarea unor servicii.

Nu executorul judecătoresc trebuie să suporte T.V.A., ci creditorul, în calitate de beneficiar al serviciului prestat, suma

^[1] În urma republicării Legii nr. 188/2000 (M. Of. nr. 730 din 20 octombrie 2011) în baza Legii nr. 151/2011, aceste prevederi se regăsesc în cuprinsul art. 39 alin. (1) lit. a).

respectivă urmând a fi recuperată de la debitor, în baza art. 371⁷ alin. (2) C. proc. civ.

Trib. București, s. a IV-a civ., dec. nr. 653/R din 15 martie 2011, nepublicată

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei Sectorului 4 București, contestatoarea Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (A.V.A.S.) a formulat, în contradictoriu cu intimatul R.I. și terțul poprit Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, contestație la executare, solicitând anularea actelor de executare efectuate în dosarul nr. (...) /2009 al BEJA D.G și L.G. Totodată, s-a solicitat suspendarea executării silite, până la soluționarea contestației la executare.

În motivarea contestației la executare s-au invocat prevederile O.G. nr. 22/2002, modificată prin Legea nr. 110/2007, în conformitate cu care recurenta are la dispoziție un termen de 6 luni pentru a efectua plata voluntară. S-a mai invocat, referitor la cheltuielile de executare, faptul că onorariul executorului judecătoresc depășește limita stabilită de Ordinul M.J. nr. 2550/2006, respectiv procentul maxim de 10%.

Prin sentința civilă nr. 2374 din 17 martie 2010, Judecătoria Sectorului 4 București a respins cererea de suspendare a executării silite, ca neîntemeiată, a respins contestația la executare formulată de contestatoarea A.V.A.S. în contradictoriu cu intimatul R.I. și terțul poprit Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că executarea silită este legală, în condițiile în care contestatoarea nu a efectuat benevol plata în termenul de 6 luni prevăzut de art. 2 din O.G. nr. 22/2002, modificată prin Legea nr. 110/2007.

În ceea ce privește susținerile contestatoarei referitoare la faptul că procesul-verbal de stabilire a cheltuielilor de executare depășește limita stabilită de Ordinul M.J. nr. 2550/2006, instanța a constatat că, potrivit art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/2000, modificată prin O.U.G. nr. 144/2007, executorii judecătorești au dreptul, pentru serviciul prestat, la onorarii minime și maxime stabilite de ministrul justiției, cu consultarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. În cazul executării silite a creanțelor având ca obiect plata unei sume de bani, onorariile maxime sunt: pentru creanțele în valoare de până la 50.000 inclusiv, 10% din suma reprezentând valoarea creanței ce face obiectul executării silite.

Instanța a reținut că, prin procesul-verbal din 19 mai 2009, au fost stabilite cheltuieli de executare în quantum de 1.763,39 lei, repre-

zentând onorariu executor judecătoresc, suma incluzând și T.V.A. Referitor la adăugarea T.V.A. la quantumul onorariului maximal al executorului judecătoresc, instanța a constatat că, potrivit art. 125 și urm. C. fisc., taxa pe valoare adăugată este definită ca un impozit indirect, datorat la bugetul statului de către persoanele impozabile care desfășoară activități economice, constând în livrarea de bunuri, execuția unor lucrări sau prestarea unor servicii.

În conformitate cu art. 137 alin. (1) lit. a) C. fisc., baza pentru calcularea T.V.A. este constituită din tot ceea ce reprezintă contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de către furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni.

Instanța a reținut că nu executorul judecătoresc trebuie să suporte T.V.A. ci creditorul, în calitate de beneficiar al serviciului prestat, suma respectivă urmând a fi recuperată de la debitor, în baza art. 371⁷ alin. (2) C. proc. civ.

În consecință, instanța a apreciat că onorariul a fost în mod legal calculat de către executorul judecătoresc, adăugarea T.V.A. la onorariul maximal fiind făcută pentru ca executorul să poată încasa efectiv suma respectivă, acest mod de calcul fiind în concordanță cu regulile care reglementează T.V.A.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs contestatoarea A.V.A.S., fiind înregistrat pe rolul Tribunalului București, Secția a IV-a civilă.

Analizând sentința recurată prin prisma motivelor formulate, Tribunalul a constatat, în legătură cu cel de-al doilea motiv de recurs invocat de recurentă în sensul că, și calculând procentual onorariul executorului judecătoresc, acesta depășește, prin includerea T.V.A., procentul de 10% prevăzut de Ordinul M.J. nr. 2550/2006, în mod corect prima instanță a respins această aserțiune.

Astfel, conform art. 371⁷ alin. (2) C. proc. civ., toate cheltuielile ocazionate de executarea silită sunt în sarcina debitorului urmărit. Or, cheltuielile ocazionate de executarea silită includ atât onorariul executorului judecătoresc, procentul de maxim 10% pentru sume urmărite mai mici de 50.000 lei, conform Ordinului M.J. nr. 2550/2006, dar și T.V.A., pe care executorul judecătoresc este obligat să o verse în mod separat.

Prin urmare, întrucât T.V.A. reprezintă o cheltuială de executare separată de onorariul executorului, ce este pusă de lege tot în sarcina debitorului urmărit, debitorul va fi obligat să plătească cumulat onorariul executorului și T.V.A.

Față de cele de mai sus, în baza art. 312 C. proc. civ., Tribunalul a respins ca nefondat recursul formulat de A.V.A.S.

4. Alte cheltuieli de executare în afara onorariului executorului judecătoresc. Necesitatea dovedirii lor

C. proc. civ., art. 371⁷ alin. (3)

Întrucât, potrivit dispozițiilor art. 371⁷ alin. (3) C. proc. civ., sumele datorate de debitor se stabilesc de executorul judecătoresc pe baza dovezilor prezentate de partea interesată, există obligația executorului judecătoresc de a justifica sumele reprezentând cheltuieli de executare.

Atât timp cât, cu privire la stabilirea unei sume de bani drept cheltuieli de executare, nu există nici măcar o mențiune referitoare la destinația ei, instanța nu poate verifica legalitatea punerii acestei sume în sarcina debitorului, astfel încât se va constata nulitatea procesului-verbal de cheltuieli de executare pentru această parte a cheltuielilor de executare.

Trib. București, s. a IV-a civ., dec. nr. 2062/R din 14 septembrie 2010, nepublicată

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București, contestatoarea Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului (A.V.A.S.) a chemat în judecată intimata P.G., formulând contestație la executare împotriva somației de plată și a procesului-verbal de cheltuieli de executare întocmit în dosarul de executare nr. (...) / 2008 instrumentat de BEJA D.G. și L.G., solicitând admiterea contestației la executare și anularea procesului-verbal de cheltuieli de executare.

Prin sentința civilă nr. 10393 din 1 septembrie 2009, Judecătoria Sectorului 1 București a respins contestația privind pe contestatorul A.V.A.S. în contradictoriu cu intimata P.G., ca nefondată.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs contestatoarea A.V.A.S., criticând soluția instanței de fond pentru nelegalitate și netemeinicie, cauza fiind înregistrată pe rolul Tribunalul București, Secția a IV-a civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs, contestatoarea a arătat că în mod greșit instanța de fond a respins contestația ca nefondată. A.V.A.S. a solicitat anularea procesului-verbal de cheltuieli de executare, deoarece este nelegal. În cazul în speță onorariul depășește 10% din suma actualizată, prin adăugarea T.V.A. chiar de către BEJ D.G. și L.G. Fără nicio justificare în afară de onorariul executorului judecătoresc, se solicită și alte cheltuieli de executare, care sunt în cuantum de 150 lei. În susținerea celor menționate redă conținutul art. 379 C. proc. civ. „Nicio urmărire asupra bunurilor mobile și imobile nu poate avea loc decât pentru o creanță certă, lichidă și exigibilă”. Hotărârea recurată a